

Горяний (носейки самъ торбичка следъ торбичка говори). За всѣкиго съмъ отдѣлилъ по нѣщо. За тебе, Зора, две кисии, а за Гуга три. . . Нѣма ли да се разсърдишъ, Зора?

Зора. Защо ще се сърдя. Щомъ е отъ сърдце.

Горяний. А ти, Гуга?

Гуга. Паритѣ сж нищо предъ доброто, което си решилъ.

Горяринъ (къмъ Зора). Вѣрно ли е, Зора?

Зора. Тѣй си станалъ добъръ, че ако ме приемешъ, азъ ще си остана.

Горяний (къмъ Гуга). А ти, Гуга?

Гуга. Ако ме приемешъ съ Дамяна.

Горяний (трогнатъ). Защо не! Защо не, мои чада!... Останете. Азъ ще ви бжда дѣдо, а вие мои внучки. Какво друго ми остава. Азъ съмъ вече старъ. Разбрахъ смисъла на живота и ви обичамъ тѣй, както баща обича рожденитѣ си чеда. Тѣй би трѣбвало да бжде между всички хора. Само че малцина сж се вразумили... Ей, ако Гуга не бѣше ми махнала крилцата — азъ щѣхъ да си бжда все онзи вълкъ. И ако тя ми кажеше това да се съглася доброволно — никога. Защото къмъ звѣрското всѣки има слабостъ... А сега... сега азъ благославямъ стореното отъ Гуга. Бѣхъ силенъ — нѣмахъ мѣдростъ! Бѣхъ силенъ — всички ме мразѣхте! . . . Добихъ мѣдростъ — всички ме обикнахте. Обиколихъ всички. И каква радостъ, каква сърдечна обичъ! . . . Азъ почувствувахъ, че една капка отъ тая обичъ струва повече отъ преклонението предъ Змея... Това го казвамъ, за да разберете, че и вие въ вашия животъ да бждете мѣдри, а не да се налагате съ сила (замълчава). Коя ще повика Махмуда да му кажа нѣщо? Искамъ още нѣщо да му кажа.

(Зора скача и излиза).

Горяний (подрежда кисиитѣ).

Гуга. Ще видишъ, че не иска никой да те остави. Които срѣщахъ всички говорятъ само добро за тебе.

Горяний. Азъ съмъ длъженъ. Може нѣкой да по-желае. Искамъ предъ всички: да ме чуятъ и да ги чуя. . . Така е редно. . .

Гуга. Боже мой, каква промѣна!

Горяний (изправилъ се, радостно въздѣхва). Да, да да! Животътъ е тайна и мѣдро нареденъ. Единъ обикновенъ човѣкъ само чрезъ страданията, и то не изведенъжъ, а презъ времето на това страдание, може да се прероди. Единъ Змей, само въ единъ мигъ, когато го лишишъ отъ змѣйството — и се преражда.

Гуга. Ей, това ме очуди!